



**Fővárosi Ítéltábla**  
**mint másodfokú bíróság**  
**2.Mf.31.080/2022/13.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (Cím2) felperesnek – a dr. Nagy Judit Csilla ügyvéd (alperesi képviselő címe) által képviselt **Alperes1** (alperes címe.) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 20.M.70.166/2020/25. sorszámu ítéletével szemben a felperes által 27. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

**ítéletet:**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a 17.040 (tizenhétezer-negyven) forint tanudíjat az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 387.000 (háromszáznyolcvanhétezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A felperest terhelő le nem rótt 578.189 (ötszázhetvennyolcezer-száznyolcvankilenc) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**Indokolás**

**Az elsőfokú bíróság ítélete és az általa megállapított tényállás**

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. december 13-án meghozott 20.M.70.166/2020/25. számú ítéletével elutasította a felperes keresetét, melyben az alperes által kibocsátott azonnali hatályú felmondás jogellenességéhez kapcsolódó jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

[2] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 1999. július 1-jétől állt munkaviszonyban az alperessel, 2017. január 11-től szennyvízüzemi gépész munkakörben. 2017 áprilisától megváltozott egészségi állapotára tekintettel ebben a munkakörben nem volt foglalkoztatható, emiatt az telephelyen látott el portai szolgálatot; munkaköre változatlanul szennyvízüzemi gépész volt. A portások feladatai egyebek mellett a mérlegkezelés, a gépjárművek ki- és beléptetése, a HACCP nyomtatvány sofőrökkel történő kitöltetése, átadás-átvételi napló, a szolgálat átadás-átvételi napló vezetése, a jelenlét, rendelkezésre állás, rendkívüli események jelentése, továbbá az együttműködés a munkatársakkal, illetőleg a külsős biztonsági őrökkel.

[3] Az alperes a munkavállalók munkaidőbeosztását, munkaköri feladatait, a munkakör átadás-átvétel rendjét, a 2019. június 12-én kelt utasítás1. számú Osztályvezetői Utasításban (a továbbiakban: Utasítás), illetve a 2018. január 1-jétől hatályos Rendészeti Szabályzatban (a továbbiakban: Szabályzat), továbbá a portaszolgálatok működésének szabályozásáról szóló utasítás2. sz. Intézkedésben (a továbbiakban: Intézkedés) határozta meg. A hivatkozott munkáltatói intézkedések a portások munkaidejével, a munkaközi szünettel, a szolgálatba lépés rendjével, a szolgálat ellátásának módjával, a portanapló vezetésével, a portaszolgálat átadásával kapcsolatban is tartalmaztak szabályokat. 2013. június 1-jétől a portaszolgálatot a Zrt. (a továbbiakban: külsős vállalkozó) munkavállalói együttesen látták el az alperesi munkavállalókkal, napi 24 órában.

[4] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes magatartása miatt az emberi kapcsolatai megromlottak a munkahelyén a munkatársakkal, a feletteseivel és a külsős vállalkozó munkavállalóival is. Ismétlődő kötelezettségszegései, összeférhetetlen, a munkahelyi kultúrától nagy mértékben eltérő magatartása miatt számos alkalommal konfliktushelyzetbe került, amely miatt már telephelyvezető telephelyvezető közbenjárása is szükségessé vált.

[5] Hosszabb ideje fennálló probléma volt, hogy a felperes a munkaidejében fürdött, a munkaközi szünetet a munkáltatói előírásokkal ellentétesen, többszöri figyelmeztetés ellenére nem két részletben, hanem egyszerre vette ki. A telepvezető 2019. március 8-án ismételten utasította a felperest a munkaközi szünet szabályos igénybevételére, a felperes azonban továbbra is a felettese utasításával ellentétesen járt el. Ezt követően intézkedett az alperes a munkaközi szünetek igénybevételének munkáltatói írásbeli utasításban történő szabályozásáról.

[6] A felperes a munkaközi szünet alatti helyettesítéséről sem gondoskodott. Amikor távozni kívánt a portafülkéből, minden esetben a műszakvezetőt vagy csoportvezetőt, a felettesét kérte arra, hogy gondoskodjanak helyettesítésről. Többször előfordult, hogy a munkavégzése helyét anélkül hagyta el, hogy erről bárkit tájékoztatott volna. A munkavégzéssel kapcsolatos kérdésekben nem tartotta be a szolgálati utat. Többszöri szóbeli

és írásbeli tájékoztatás, figyelmeztetés ellenére nem a közvetlen felettesének, feletteslnak, hanem az ő felettesének csoportvezetőnek címezte a bejelentéseit.

[7] A felperessel több alkalommal előfordult, hogy a műszakot nem adta át megfelelően, szabályos átadás-átvétel nélkül távozott, mert a gépkocsijában ülve várta a váltótársát és annak megérkezésekor azonnal elment. Az átadás-átvételi portanaplót nem vezette megfelelően és annak aláírására sem került sor több esetben.

[8] 2018. október 25-én a felperes csoportvezető és telephelyvezető részére írt levelében más munkakörbe történő áthelyezését kérte a közötte és a külsős biztonsági őrökkel, tanú4ral, illetőleg tanú5-tel kapcsolatos konfliktusra is hivatkozva. 2018. november 21-én az alperes írásbeli figyelmeztetést bocsátott ki a felperessel szemben. Abban a 2018. október 25-i levélre hivatkozva azt róta a terhére, hogy tanú4ra és tanú5-re távollétükben azt mondta, hogy „kimentek borért”, amely kijelentés konfliktushelyzetet eredményezett. Az alperes felszólította a felperest, hogy a hasonló jellegű kijelentésektől tartózkodjon.

[9] 2019. március 8-án a felperes szóváltásba keveredett tanú5-tel, majd egy paprika sprayt rakott ki az asztalára. Az eseményről tanú5 és munkatárs 2019. március 8-án jelentést írtak, melyre tekintettel telephelyvezető telepvezető megbeszélést tartott a felperessel. 2019. március 12-én igazgató a külsős vállalkozó vagyonvédelmi üzletág igazgatója írásban kérte az alperest intézkedések megtételére a felperes és a társaság vagyonőrei között hosszabb ideje fennálló konfliktus rendezése és a munkavállalói panaszok valóságtartalmának ellenőrzése érdekében.

[10] 2019. március 19-én a felperes panaszt tett írásban tanú3 alperesi munkavállaló ellen hivatali hatalommal való visszaélés, zaklatás és önbíráskodás miatt. Levelében sérelmezte, hogy tanú3 március 8-án belső vállalati telefonon azt közölte vele, hogy ki fogja rúgani. csoportvezető a panasz alapján közölte, hogy a felperes nem lesz elbocsátva.

[11] 2019. szeptember 17-én a felperes levélben fordult csoportvezetőhöz azzal kapcsolatban, hogy az érdekei védelme érdekében a telepen kívül fogja az igazát keresni. Közölte, hogy problémája van a felettesével: „kénytelen vagyok agresszív lenni, hogy mindazokat a jogaimat érvényesítsem, ami mindenki másnak alanyi jogon jár.”

[12] 2019. november 7-én csoportvezető és telephelyvezető személyesen hallgatták meg a felperest, tanú5-öt és gépész3öt a felperes és gépész3 közötti konfliktus miatt. A felperes a megbeszélésen nem ismerte el, hogy trágár, durva és sértő kifejezéseket („kurva anyád”) használt gépész3 felé és kifejtette, azért lett mérges, mert információk mentek ki az írásbeli figyelmeztetéséről, amiért csoportvezetőt és telephelyvezetőt hibáztatta.

[13] 2019. december 11-én a felperes panaszlevelet írt alperesi vezérigazgató neve alperesi vezérigazgatónak, a munkáltatói jogkör gyakorlójának és helyetteseinek, továbbá osztályvezető szennyvíztisztító telepi osztályvezető részére, melyben feletteseivel csoportvezetővel és telephelyvezetővel, továbbá a korábbi felettesével telepvezetővel kapcsolatban írt panaszokat. Levelében a telepvezetőt tisztességtelennek nevezte. 2020. január 7-én ismét panaszlevelet írt az alperes vezérigazgatójának, helyetteseinek és az alperes személyzeti vezetőjének, továbbá termelési igazgatójának, melyben az alperesi vezetési morállal kapcsolatban közölt általa sérelmesnek tartott tényeket.

[14] Az első levélre tekintettel a vezérigazgató 2019. december 16-án vizsgálatot rendelt el. A vizsgálat később kiegészült a felperes 2020. január 7-i levelével. A vizsgálatot lezáró dokumentum (okirat neve) 2020. január 16-án készült el, azt 2020. január 17-én közölték az alperes vezérigazgatójával. Az irat további vizsgálatra vonatkozó javaslatot tartalmazott, egyebek között felettes1 és a külsős vállalkozó érintett munkavállalóinak meghallgatására vonatkozóan. Ezután az alperes a vizsgálatot folytatta és 2020. január 20-án felettes1, január 21-én tanú7, január 22-én tanú5 és január 27-én tanú2 meghallgatására került sor.

[15] A vezérigazgató a 2020. január 31-én kelt azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Az azonnali hatályú felmondás indokolásának első pontja szerint a felperes munkatársaival szemben több mint egy éve rendszeresen előforduló, az emberi méltóságot sértő magatartást tanúsít (pl. kiabálás, üvöltés, trágár kifejezések használata, ökölrel fenyegetőzés, munkatársai irányába tiszteletlen véleménynyilvánítás). A második pontban az együttműködési kötelezettség, a jóhiszemű és tisztességes eljárás súlyos megszegését rótták a felperes terhére azzal, hogy több mint egy éve rendszeresen emberi méltóságot megsértő magatartást tanúsít, a munkáltatónak ellenszegül, a feletteseit becsmérli, az utasításokat nem tartja be (pl. munkaközi szünet, helyettesítések kezelése, a külsős partnerekkel történő kommunikáció). A harmadik pont szerint a munkáltatói utasítás ellenére több mint egy éve rendszeresen és folyamatosan megszegi a munkaközi szünet igénybevételével, a portaszolgálat átadásával kapcsolatos kötelezettségeket, továbbá a munkaidőben önkényesen elhagyja a szolgálati helyét, mellyel jelentősen megszegi a munkáltatói szabályzatokat. Az indokolás negyedik pontja bizalomvesztésre vonatkozott, az ötödik pont pedig arra, hogy a felperes a 2019. december 11-i, illetve 2020. január 7-i leveleiben olyan követeléssel állt elő a munkáltató irányában, amely önmagában is lehetetlenné tette a jogviszony fenntartását.

[16] Az azonnali hatályú felmondás szerint a felperes magatartásával kapcsolatos problémák már hosszú ideje fennálltak és 2019 márciusa óta rosszabbodtak. A felperes munkáltatói figyelmeztetés ellenére a portáról indokolatlanul többször távozik, illetőleg onnan távol marad kiszámíthatatlanul, mert ezt nem mindig jelzi. Munkaidőben fürdik, illetve rendszeresen alszik, továbbá nyitva, illetve őrizetlenül hagyja a bejáratot. A szolgálat átadás-átvételekor nem várja meg a munkatársát, emberi méltóságot sértő módon kiabál, üvöltözik, szitkozódik, csapkod és trágár kifejezéseket használ a munkavállalókkal, a

sofőrökkel és a külsős kollégákkal is. A feletteseiről tiszteletlen módon nyilvánít véleményt, mások testi épségének veszélyeztetését helyezi kilátásba, fenyegetőzik, dühkitörései kiszámíthatatlanok. Mindezek alapján az alperes bizalma is megrendült, mivel a jogviszony fenntartását nem teszi lehetővé a felperes viselkedése és abban nem várható kedvező változás. Az azonnali hatályú felmondás konkrét hivatkozásokat is tartalmazott a felperes 2019. december 11-i és 2020. január 7-i leveleiből.

[17] Az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 64. § (2) bekezdés, 52. § (1) bekezdés és 78. § (1), (2) bekezdése alkalmazásával elsődlegesen abban a kérdésben foglalt állást, hogy az alperes a jogszabályban meghatározott 15 napos szubjektív és egy éves objektív határidőt megtartotta-e. Rámutatott, hogy az egységes ítélkezési gyakorlat értelmében a munkáltató tudomásszerzésének az az időpont minősül, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója mindazon tények, adatok, információk birtokába kerül, amely alapján megalapozott döntést hozhat a jogviszony fenntartásáról. A körütekintő eljárás amiatt is indokolt, mivel az azonnali hatályú felmondás a súlyosabb munkajogi szankció. Ennek megalapozott gyakorlásához a munkáltatói jogkör gyakorlójának tisztában kell lennie a kötelezettségszegés tényével, súlyával, ismétlődésével, a felróhatósággal.

[18] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a vezérigazgató a felperes 2019. december 11-én írt panaszlevelére tekintettel rendelt el vizsgálatot 2019. december 16-án. A vizsgálat alapján 2020. január 16-án készült el az a 20 oldal terjedelmű okirat neve, amely számos melléklettel rendelkezett és javaslatot tartalmazott további vizsgálat lefolytatására. A okirat neveot 2020. január 17-én közölték a vezérigazgatóval, aki az alapján további vizsgálatot rendelt el. Ez alapján került sor további meghallgatásokra 2020. január 20-án, 21-én, 22-én és 27-én. Az így kiegészített vizsgálati anyag alapján 2020. január 31-én hozta meg a döntést a munkáltatói jogkör gyakorlója az azonnali hatályú felmondásról.

[19] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a 15 napos szubjektív határidőn belül élt az azonnali hatályú felmondás jogával. A munkáltatói jogkör gyakorlója 2020. január 17-én kapta meg a okirat neveot, ez alapján jutott azon ismeretek birtokába, amelyek az azonnali hatályú felmondást megalapozták. Ez volt tehát az a legkorábbi időpont, amikor a munkáltató az azonnali hatályú felmondással kapcsolatban releváns információkhoz jutott és ehhez képest 15 napon belül, vagyis határidőben bocsátotta ki az azonnali hatályú felmondást.

[20] Az elsőfokú bíróság a tanúk okirat neveot követő meghallgatását illetően nem találta alaposnak a keresetben foglaltakat. A okirat neve világosan tartalmazta, hogy további vizsgálat lefolytatására volt szükség. A munkáltatónak jogszerűen volt lehetősége a vizsgálat kiegészítésére a megalapozott, körütekintő döntés meghozatala érdekében. A jogszabály éppen azért tartalmaz 15 napos határidőt, hogy a munkáltató a szükséges vizsgálatokat lefolytathassa mielőtt döntést hoz.

[21] Az elsőfokú bíróság az egy éves objektív határidőt illetően az azonnali hatályú felmondás első három pontjában foglaltakkal kapcsolatban azt állapította meg, hogy abban az

alperes folyamatos kötelezettségszegésre hivatkozott, a „több, mint egy éve rendszeresen” kifejezést használva. Ebbe bele kellett érteni a jogviszony megszüntetését megelőző egy évet is, emiatt nem minősült elkésztnek az intézkedés. Az azonnali hatályú felmondás utolsó pontja, vagyis a felperes 2019. december 11-én és 2020. január 7-én írt leveleivel kapcsolatban szintén megállapítható volt az objektív egy éves határidő megtartása. A negyedik indok esetében sem volt megállapítható az objektív határidő megsértése, mivel a munkáltatói jogkör gyakorlója a okirat nevében feltárt események és a felperes által írt levelek alapján állapította meg a bizalomvesztést.

[22] Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás indokainak jogszerűségét illetően a Kúria MK 95. számú állásfoglalására hivatkozott, továbbá arra, hogy több felmondási indok esetén akár egyetlen indok is megalapozhatja a munkáltatói intézkedés jogszerűségét.

[23] A 2019. december 11-i és 2020. január 7-i keltezésű levelek tartalmát, szóhasználatát, stílusát – a szöveg szó szerinti idézésével - értékelve arra a meggyőződve jutott, hogy azok önmagukban is megalapozták a jogviszony azonnali hatállyal történő megszüntetését. A felperes a leveleiben oly módon nyilvánult meg csoportvezető és telephelyvezető felettesek irányába, amely lehetetlenné tette a munkaviszony további fenntartását és indokoltan váltotta ki a bizalomvesztést. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a munkaviszony bizalmi jellegű, tartós jogviszony, amely a felek hosszútávú együttműködésén alapul. Ennek során a munkavállaló köteles a munkáltatói bizalomnak megfelelő magatartás tanúsítására, köteles a felettesekkel, a munkatársakkal együttműködni, az emberi méltóságot is tiszteletben tartva. Ezeket a követelményeket a felperes ismételt, többszörösen és súlyosan megszegte. Magatartása a munkahelyi kultúra, a közös munkavégzés szabályait teljes mértékben figyelmen kívül hagyta.

[24] Az elsőfokú bíróság a perben becsatolt levelek, a meghallgatási jegyzőkönyvek és az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk vallomásai alapján bizonyítottan találta az egyéb felmondási indokokat is azzal, hogy mindezek okszerűen vezettek a jogviszony megszüntetéséhez. Megállapította, hogy a felperes a munkatársaival, a feletteseivel és a külső vállalkozó munkavállalóival, továbbá a sofőrökkel is az emberi méltóságot sértő módon, tiszteletlenül kommunikált, az utasításokat folyamatosan és ismétlődően megszegte. Nem tartotta be a munkaközi szünet igénybevételére, a portaszolgálat átadás-átvételére és a szolgálati út betartására vonatkozó rendelkezéseket. A felperes elismerte a perben, hogy tisztában volt a munkavégzésre irányuló belső szabályzatokkal, emellett a követelményekről, az elvárt magatartásról a felettesei is tájékoztatták.

[25] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy felettes1, tanú4, tanú7, tanú5, tanú2, tanú9 és tanú1, továbbá csoportvezető és telephelyvezető tanúk előadása alátámasztotta a felperes viselkedésével kapcsolatban az azonnali hatályú felmondás indokolásában részletezett eseményeket, felperesi magatartásokat.

[26] Emellett a felperes szóban és írásban elismerte az azonnali hatályú felmondásban foglaltakat. A telepvezetőnek írt levelében maga is azt írta, hogy a parkolóban, a kocsiában vár az őt váltó munkatársra és csak egyszer történt meg, hogy a parkolóban sem várta meg az őt váltó gépészlt, aki késett. Az elsőfokú eljárás során a felperes (17. sz. tárgyalási jegyzőkönyv) elismerte a „kurva anyád” kifejezés használatát azzal, hogy a feszültség, a munkahelyi stressz miatt használt ilyen kifejezéseket. Nem vitatta továbbá, hogy a munkaközi szüneteket összevonva vette igénybe és így járt fürdeni, mert úgy tekintette, ehhez joga van (1/7. irat).

[27] Mindezen bizonyítékokat értékelve az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes többszöri figyelmeztetés és írásbeli utasítás ellenére sem változtatott a viselkedésén. Kötelezettségszegő magatartása, az együttműködési kötelezettség megsértése, a munkatársakkal, felettesekkel szembeni, emberi méltóságot sértő, tiszteltlen kommunikációja, az utasítások sorozatos és súlyos megsértése indokoltan eredményezett bizalomvesztést. A munkáltatói bizalomvesztést az alperes objektív tényekkel támasztotta alá és bizonyította a perben. Mindezekre tekintettel az alperes jogszerűen élt az azonnali felmondás jogával, így a felperes jogellenességre alapított keresetét az elsőfokú bíróság elutasította. Megállapította továbbá, a felperes jogi képviselője útján úgy nyilatkozott, hogy joggal való visszaélésre nem hivatkozik, ezért az ezzel összefüggő kereseti kérelmet nem vizsgálta. A felperes további tanúk meghallgatására irányuló indítványait azért utasította el, mert az ügy érdemi elbírálásához szükséges mértékben a tényállás tisztázott volt.

[28] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 100 %-ban lett pervesztes, a pernyertes alperest megillető perköltséget a Pp. 82. §-a, továbbá a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg az alperesi költségfelszámításnak megfelelően.

### **A felperes fellebbezése**

[29] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődleges kérelmében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. A felmondási időre 5 havi munkabér, a jogellenesség jogkövetkezményeként pedig 12 havi elmaradt jövedelem megfizetését, továbbá 150.000 forint ügyvédi megbízási díj és 50.000 forint ügyvédi költség, illetve útiköltsége megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Az elmaradt munkabérrel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy 2020. január 1-jétől az alperesnél megemelt munkabér jár a munkavállalóknak, ezért ennek visszamenőleges kifizetésére is kérte az alperest kötelezni, mert az Alaptörvényben garantált szerzett joga visszamenőleg sem vonható meg.

[30] Másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, továbbá az

eljárás lefolytatására másik tanács kijelölését kérte. A felperes a fellebbezés elbírálásakor bizonyítékként kérte figyelembe venni az annak szövegébe bemásolt iratok tartalmát.

[31] Vitatta az alperes javára megítélt 1.300.100 forint perköltséget, továbbá a tanúdíj megfizetésére történő rendelkezést is. Az alperesi perköltséget illetően kifejtette, hogy a perköltségigény előterjesztésekor nem volt jelen, ezért nem volt lehetősége azt vitatni. Érvelése szerint a bíróságnak ellenőriznie kell a költségigény jogosságát és azt nem szokták a bíróságok 100 %-ban teljesíteni. A tanúdíjjal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy nem tudott annak előterjesztéséről; a végzés meghozatalánál nem volt jelen, így arra sem tudott nyilatkozni.

[32] Fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokon eljáró bíró, illetőleg a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma korlátozta a tisztességes bírói eljáráshoz való joga érvényesítésében. Az elsőfokú bíróság megtagadta a felperesi bizonyítási indítványok teljesítését, nem adott lehetőséget számára „záróbeszéd” elmondására, a peres eljárás befejezését sem közölte és az ítélet kihirdetése is elmaradt. Mindez nem jogkövető magatartás és alkalmas arra, hogy megingassa a bíróságba, a jogállamiságba és az igazságszolgáltatásba vetett hitet.

[33] Az elsőfokon eljáró tanács elnöke elfogult volt a Pp. 12. § f) pontjába ütköző módon, mert részrehajlóan kizárólag az alperesi tanúkat hallgatta meg, nem tette lehetővé a felperes által indítványozott videófelvetelek becsatolását. Az elsőfokú bíróság megrágalmazta a felperest azzal, hogy a Váci Bíróságon korábban folyamatban volt gyermekelhelyezési perben több bírót megfenyegetett.

[34] Az elsőfokú eljárás során két elfogultsági kérelmet terjesztett elő; 2021. október 20-án a kollégium elnöksége részére, amelyre 2022. január 31-én, vagyis az ítélet kihirdetése után kapott választ. A másik elfogultsági kifogást a Fővárosi Törvényszék elnökének címezte, amelyre azonban a mai napig nem kapott választ, ennek hiányában azonban nem volt jogszerűen lehetőség a tárgyalás folytatására és ítélet meghozatalára.

[35] Nem kapott ingyenes jogi segítségnyújtást a keresetlevele megfogalmazásához, mert az általa kért időpontot utóbb megváltoztatták és kérésére konkrét választ sem kapott a rendőrség közreműködése ellenére. Kénytelen volt jogi képviselőt igénybe venni, ezért ennek a 150.000 forintos díját perköltségként kívánja érvényesíteni.

[36] A 2020. november 9-i 8.00 órákor tartott tárgyaláson időben megjelent a bíróságon, azonban csak őt nem engedték be, az alperesi képviselőt és a tanúkat azonban igen. Ekkor is a rendőrség segítségét kellett igénybe vennie, hogy a tárgyalásra bejusson. Az akadályozás miatt 45 perccel később érkezett és emiatt is vizsgálat lefolytatását kérte. Az

elsőfokú bíróság ekkor jogsértően állapította meg, hogy késett, mivel időben megérkezett a bíróságra, de nem engedték be. Ezt nem lehetett a mulasztásaként értékelni.

[37] Az előterjesztett elfogultsági kifogásokra tekintettel az elsőfokú bíróság köteles lett volna a per tárgyalását felfüggeszteni. A Fővárosi Törvényszék elnöke jogszerűtlenül nem vizsgálta ki az elfogultsági kifogásban foglaltakat. A 2021. október 21-i tárgyaláson előterjesztett elfogultsági kérelme alapján is fel kellett volna függeszteni a per tárgyalását, erre azonban nem került sor és az elfogultsági kifogás elbírálására sem. A jegyzőkönyv vezetést is vitatta az elsőfokú eljáráshoz kapcsolódóan, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem alaposan, illetve hiányosan rögzítette az elhangzottakat.

[38] A felperes jogsértésként hivatkozott arra, hogy a tárgyalásokon a tanács elnöke több esetben nem engedte meg kérdések feltevését számára arra hivatkozva, hogy az nem tartozik az ügy tárgyához. Ezért kérte az alperes kötelezését az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványainak megfelelően, az azonnali hatályú felmondásban foglalt indokokat alátámasztó videófelvetelek becsatolására. Vitatta, hogy azok törlésére 72 órát követően sor került. Érvelése szerint az alperesnek, akinek szándékában állt az elbocsátása, éppen az állt érdekében, hogy a technikai előnyöket kihasználja. Egy profi munkáltató tehát éppen elmentette volna a videófelvetelek tartalmát. A felperes kérte továbbá a 24 órás ügyelettel kapcsolatos írásbeli panaszok, a műszak átadás-átvételi napló becsatolását, azzal kapcsolatos bizonyítás előterjesztését, hogy a portafülkében aludt, vagy a fülkét üresen hagyta engedély nélkül. Kifejtette, hogy az alperes nem tudott alapos indokokat találni, ezért hivatkozik arra, hogy a kamerafelveteleket meg kellett semmisítenie. Mindezek alapján a Pp. 320. § (2) bekezdése megsértésére hivatkozott és kérte az alperes kötelezését a perrel összefüggő videófelvetelek becsatolására, a védekezéshez való joga biztosítása körében.

[39] A felperes vitatta, hogy a 2015-ben helysége történetekkel kapcsolatban az elsőfokú bíróság nem tette lehetővé számára tanú3 tanúhoz kérdések intézését. Előadta, hogy a helységi esetet a határidő miatt nem lehetett az azonnali hatályú felmondás indokaként figyelembe venni. Továbbra is kifogásolta, hogy az alperes részéről a vizsgálat lefolytatására, azaz a tanúk meghallgatására a tudomásszerzést követően került sor, ezért a vallomások bizonyítékok közül történő kirekesztését kérte az alperesi ellenkérelemre kiterjedően.

[40] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokon eljáró tanács elnöke kijelentette, hogy a Váci Városi Bíróságon korábban folyamatban volt perben a felperes megfenyegette a bírókat és jelen perben az elsőfokon eljáró tanács elnökét is megfenyegette. A felperes ezt követően elfogultsági kifogást terjesztett elő, az elsőfokú bíróság azonban nem tekintette magát elfogultnak, holott intézkednie kellett volna. A tanács elnöke nem tett eleget a felperes azon kérésének, hogy a bíróság vezetői jelenjenek meg a tárgyaláson a helyzet tisztázása érdekében. Ez a Pp. 236. §-a megsértését eredményezte. Ezt követően volt kénytelen büntető feljelentést tenni bírósági vezetők, a bíróság elnökével szemben. Előadta, hogy az elsőfokú eljárás jogsértései miatt többször is kihívta a rendőrséget a jogai kikényszerítése érdekében, ami nem minősülhet jogszerűtlennek.

[41] A döntés érdemét illetően arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az Mt. 78. § (1) bekezdésében meghatározott határidőket. Az alperes alaptalanul akarta elhiteni a bírósággal, hogy mindenki félt a felperestől.

[42] Az elsőfokú ítéletben kifejtetteket vitatta, azt a személyére, személyiségére nézve sérelmesnek, rágalmozó jellegűnek és becsülete megsértésére alkalmasnak találta. Az elfogultsági kifogás ellenére a bíróság ítéletet hozott a lehető legrövidebb időn belül. A „visszadátumozás, visszaláttamozás” bűncselekményt valószínűsíti, hogy fizikailag lehetetlen volt a rendelkezésre álló rövid időtartamban az ítéletet meghozni, annak 2021. december 14-én a postázóban kellett volna lennie, de a postázásra 2022. január 14-én került sor, „az ítéletet hozó bíró 2021. december 13-án déltől, (mert még akkor a felperessel találkozott a bíróság folyosóján) képes volt 12 óra alatt a döntést, ítéletet meghozni, leírni.” 2021. december 14-től 2022. január 14-ig a postázóban „hevert” az ítélet, ami önmagában is az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolja. Kérte elnökhelyettes neve a Fővárosi Törvényszék elnökhelyettesének a fellebbezési tárgyalásra történő megidézését.

[43] A felperes vitatta a munkáltatói jogkör gyakorlójával kapcsolatos ítéleti megállapításokat, mivel álláspontja szerint telephelyvezető a tanúvallomásában elismerte, hogy kezdeményezhetett intézkedéseket, vagyis azonnali hatállyal elbocsáthatott munkavállalókat. A bíróság mégis azt állapította meg, hogy a vezérigazgató volt a munkáltatói jogkör gyakorlója.

[44] Az alperes által indítványozott valamennyi tanút elfogultnak találta, vitatta a tanúk érdektelenségét. tanú4t korábban ittasnak nevezte, ezért a tanú nyilvánvalóan elfogult vele szemben. Előadta, hogy a munkaviszonya ideje alatt rágalmozták és pokollá tették az életét.

[45] A jogi képviselőjének a meghatalmazását az elsőfokú eljárás kezdetén visszavonta, ezért kérte, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét a fellebbezésben foglalt érvek alapján bírálja el a másodfokú bíróság. Kifejtette, hogy az alperes egyetlen indokot sem tudott bizonyítani, a releváns bizonyítási eszközöket (videófelvétel, személyi katonok, vezetői dokumentumok) nem bocsátotta rendelkezésre a perben. Önmagában az a körülmény, hogy az átadás-átvételi naplót elfelejtette aláírni távozásakor, még nem alapos indoka a jogviszony azonnali hatállyal történő megszüntetésének. Az alperes konkrét eseteket nem bizonyított. Nem minősül becsmérlésnek, ha egy beosztott panaszt tesz a közvetlen felettesére vagy a vezető feletteseire a vezérigazgatóhoz. Nem bizonyította az alperes a munkáltatónak való ellenszegülést sem, ezzel kapcsolatban konkrétumokat sem jelölt meg.

[46] A foglalkoztatására „feketén, illegálisan” került sor, mert 2017 óta, mióta a portára vezényelték dolgozni, a munkaköre, munkaszerződése módosítására nem került sor.

Munkaalkalmassági vizsgálat sem történt annak ellenére, hogy „süket, nagyothall”. A Havaria tervről sem kapott kiképzést. Az elsőfokú eljárásban és az azonnali hatályú felmondásban hivatkozott intézkedéseket „soha nem látta, ezáltal azokat alá sem írhatta”. A 2019. évi munkaszerződésében a munkabeosztás nem lett kitöltve és a munkakör sem lett megfelelően megnevezve.

[47] A felperes a fellebbezésébe beszerkesztette a személylnek angol nyelven írt levelét, továbbá az helyettes főpolgármester igazgatósági tanácsi elnök és az alperesi humánigazgatóság részére írt leveleit, ezen kívül az átadás-átvételi napló egyes másolati példányait és jelenléti ív másolatát. Ezek álláspontja szerint azt támasztják alá, hogy az azonnali hatályú felmondásra nem jogszerűen került sor. Ezzel kapcsolatban százalékos meghatározás alapján is kifejtette, hogy az a csekély eset, amikor nem került sor az átadás-átvételi napló aláírására, nem alapozhatta meg a jogviszony azonnali hatállyal történő megszüntetését.

[48] Előadta, hogy a bejárat kaput részben nyitva hagyhatta, mert erre szóbeli engedélye volt a rossz hallása miatt. 2018 novemberében a telepvezető azt a rágalmat terjesztette a biztonsági őrök között, hogy a felperes ittasnak nevezte tanú4t. Ezek után már megtagadták a helyettesítését, amit emiatt nehéz volt megoldani. Az azonnali hatályú felmondásban hivatkozott trágár kifejezéseket illetően előadta, hogy a munkahelye „nem volt úri szalon”. Nem tagadta, hogy történtek ilyen kijelentések, mellyel kapcsolatban a stresszes munkára hivatkozott és arra, hogy ez kölcsönös volt a munkatársak részéről. Vitatta, hogy a kommunikációjával kapcsolatban panaszok érkeztek, ezt írásban kellett volna az alperesnek bizonyítania. Helyettest sem jelöltek ki számára. Vitatta, hogy az Utasítás megfelelően tartalmazta a portás munkaidőt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a gépjármű összesítő beszerzését is megtagadta. Amennyiben önkényesen elhagyta volna a szolgálati helyét, abban az esetben azonnal meg kellett volna szüntetni a munkaviszonyát, illetve ezeket aggálytalanul vidófelvételekkel, személyi kartonnal vagy jegyzőkönyvvel kellene bizonyítani. Azt nem vitatta, hogy elment akár egy órára is, pld. irodába hivatalos ügyet intézni vagy a központba, de ilyenkor a helyettesítése mindig meg volt oldva.

[49] A munkaidő vége kifejezés értelmezését is vitatta előadva, hogy „nem magyar” és a munkaidő vége a munkaidő része, emellett mindenki megfürdött a munkaidőben. Ezt a felperes csak akkor tette, ha a helyettesítése biztosított volt. A rendszeres alvást éjszakai műszakban vitatta, ugyanakkor ezt is kamerával kellett volna bizonyítani. Nem veszélyeztette az alperes vagyonbiztonságát, illetőleg biztonságos működését, amikor bármi rendellenességet észlelt azonnal megkereste a felettesét, illetve panaszt tett a telepvezetésről a vezérigazgatónak. A portaszolgálati napló aláírásának elmaradása nem azonos azzal, hogy nem vette át a műszakot, mivel előfordulhatott, hogy elfelejtette aláírni az átadás-átvételi dokumentumokat.

[50] A paprika sprayt senki ellen nem használta csak önvédelmi célból vette, azonban ezzel kapcsolatban is elkésett az azonnali hatályú felmondás. Ha bármilyen lopási cselekményt észlelt, azonnal jelezte a felettesének, meg is akarták vesztegetni, de ellenállt.

Bizonyítani kívánta a perben, hogy nem volt rossz viszonya a munkatársakkal, azonban erre az elsőfokú bíróság nem adott lehetőséget. A tulajdonost kereste meg panaszlevelével, de ez sem lehet azonnali hatályú felmondás indoka. Kötelességének tekintette, hogy a lopást, megvesztegetést, anyagi károkozást jelentse a feljebbvalójának.

[51] telephelyvezető tanúvallomására utalva kifejtette, hogy azért következett be a jogviszonya megszüntetése, mert a tanú szerint durvulás következett be a felperes magatartásában. Az elsőfokú bíróság megtiltotta, hogy a tanúhoz kérdéseket intézzon. A tanú azonban előadta, hogy ő kezdeményezte a felperessel kapcsolatos intézkedést, azonban nem a törvényben biztosított 15 napos határidő alatt.

[52] A biztonsági őr is kötelezően vigyáz az alperesi telephelyre éjjelente, mivel az egy kiemelten magas kockázati besorolású, védendő műtárgy. A rendőrség is rendszeresen járőrözik. Vitatta, hogy egy munkatársával kapcsolatban sértő kijelentéseket tett a gyermekvárással összefüggésben, ez becsületsértő, rágalmazó kijelentés. Ugyanakkor amennyiben ezt bárki valósnak fogadta el, úgy azonnal intézkednie kellett volna a munkaviszonya megszüntetése iránt. Ha ezt a bíróság elhitte róla, akkor elfogultságot kellett volna bejelentenie. A felperes a fellebbezésében a 2015. szeptember 21-én tartott vizsgálat jegyzőkönyvére is hivatkozott a helységi vállalati üdülővel kapcsolatos események körében. Álláspontja szerint azért bocsátották el, mert jelezte a tulajdonos felé az anyagi vagyонvesztéseket.

### **Az alperes fellebbezési ellenkérelme**

[53] Fellebbezési ellenkérelmében az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság részletes és teljes körű bizonyítást folytatott le, az alapján a tényállást helyesen állapította meg, a jogszabályok helyes alkalmazásával érdemben megalapozott döntést hozott az eljárási szabályok megtartásával.

[54] A felperes egyszer terjesztett elő elfogultsági kifogást 2021. május 17-én, ami szabályszerűen elbírálásra került, azt a bíróság elutasította. 2021. október 20-án a felperes az elsőfokú bíróság kérdésére úgy válaszolt, hogy nem tekinti újabb elfogultsági kifogásnak a tárgyaláson tett nyilatkozatát, tudomásul veszi, hogy a tanács elnöke fogja tárgyalni az ügyet.

[55] A felperes az utolsó bírósági tárgyalás vége előtt váratlanul távozott, azt követően fogalmazott meg elfogultsági kifogást, amely szintén elbírálásra került annak elutasításával, mivel azt a per érdemi befejezését követően terjesztette elő. A felperes nem veszi tudomásul, hogy az eljárást nem ő vezeti. Az alperessel szemben is úgy viselkedett, mintha csak ő tudná a céget megfelelően vezetni, illetve nem tudta elfogadni, amennyiben valami nem úgy történt ahogy azt ő akarta. Az alperes kérte a fellebbezésbe bemásolt iratok

bizonyítékként történő figyelembevételének a mellőzését, mivel a fellebbezési eljárásban újabb irat csatolására már nincs lehetőség.

[56] A béremeléssel kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes ezzel összefüggő kereseti kérelmet nem terjesztett elő, ezért ilyen követelésnek a másodfokú eljárásban sincs helye. A felperesnek a perfelvétel lezárásáig lett volna lehetősége kereset előterjesztésére. A 2020. április 9-i bérmegállapodás tartalmazta, hogy kik nem részesülhetnek a béremelésben. A felperes azért nem kapott nagyobb összegű munkabért, mert a bérmegállapodás hatálybalépésekor már nem volt az alperes munkavállalója, hiszen az azonnali hatályú felmondás alapján 2020. január 31-én megszűnt a munkaviszonya.

[57] Az elsőfokú tanács elnöke türelemmel kezelte a felperes viselkedését és többször is tájékoztatta az eljárási jogairól. A felperes jogi képviselője a bíróság kérdésére egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy joggal való visszaélésre nem kívánnak hivatkozni, ezért ezzel összefüggő fellebbezési kérelemnek sincs helye. Az elsőfokú bíróság elfogadta a felperes iratcsatolásait, kérelmeit, azokat a felperes felolvashatta annak ellenére, hogy azok nem tartoztak a per tárgyához és mindez az egyes tárgyalások időigényességéhez vezetett. Az elsőfokú bíróság mindezek miatt pénzbírságot sem alkalmazott, továbbá nem volt részrehajló, a tárgyalást tárgyilagosan vezette, a jegyzőkönyvben pedig megfelelően rögzítette az elhangzottakat. A felperes a tárgyalási jegyzőkönyvekkel kapcsolatban kijavítási kérelmet nem terjesztett elő.

[58] A felperes azért nem vett részt az utolsó tárgyalás második részén, mert önként távozott a tárgyalóteremből. Az ítéletet az utolsó tanú meghallgatása után, az alperesi képviselő jelenlétében szóban, kihirdette a bíróság és röviden indokolta a döntését. A tárgyalás berekesztését megelőző nyilatkozatra a felperesnek azért nem volt lehetősége, mert nem volt jelen. Saját döntése miatt távozott a tárgyalóból, ezért eljárási jogai nem sérültek.

[59] A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy külföldi, mivel magyar állampolgár, Magyarországon született és az alperessel fennállt munkaviszonya alatt Magyarországon is élt. Attól mert valaki külföldön töltött néhány évet, még nem minősül külföldinek.

[60] Valótlanul hivatkozott a felperes arra, hogy csak őt nem engedték be a 2020. november 9-i tárgyalásra időben. A járványvédelmi szabályokra tekintettel a tárgyalás kezdését megelőzően 15 perccel senki nem mehetett be az adott bíróságra. A felperes nem a megfelelő időpontban jelent meg és rossz tárgyalási időpontot mondott, ezért küldték el az épületből. Ekkor egyébként még volt jogi képviselője, aki a tárgyaláson jelen volt, tehát a felperes képviselete biztosított volt. A tanú meghallgatása már a felperes jelenlétében kezdődött meg.

[61] Az alperes vitatta a felperes süketségével kapcsolatos állításokat is, mivel az üzemorvosi vizsgálat eredménye szerint 85 db feletti zajban nem dolgozhat, ez azonban nem jelent süketséget. A fellebbezésében hivatkozott 2015-ös helységi eset pedig semmilyen összefüggésben nincs az azonnali hatályú felmondással és erről a tanács elnöke is tájékoztatást közölt.

[62] A videófelvevételekkel kapcsolatban fenntartotta, hogy azokat 72 órán belül meg kell semmisíteni, kivéve, ha pl. rendőrségi feljelentés történik és a nyomozóhatóság lefoglalja azokat. A megsemmisítés automatikus. A videófelvevételeknek kizárólag vagyónvédelmi célja van. A felperes által kért felvételek már nem állnak rendelkezésre, ezért becsatolásukra sem volt lehetőség.

[63] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felmondás határidejével kapcsolatos körülményeket is. A legfontosabb határidő 2020. január 17-e, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója tudomást szerzett az azonnali hatályú felmondás indokairól. A okirat neve ugyanakkor javaslatot fogalmazott meg további vizsgálatokkal kapcsolatban, de az addig összegyűjtött indokok is megalapozták az azonnali hatályú felmondást. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy felperes leveleiben írt mondatok, kijelentések önmagukban is alkalmasak voltak az intézkedés meghozatalára. A felperes perbeli viselkedése, figyelemmel arra, hogy saját állítása szerint rendszeresen pereskedik és feljelent másokat, rosszhiszemű joggyakorlásnak minősült.

[64] A meghallgatott tanúk nem voltak elfogultak, valós, érdektelen tanúvallomást tettek. Attól nem minősültek elfogultnak, mert nem azt állították, amit a felperes hallani kívánt. A felperes a munkaviszonya utóbbi éveiben támadta a feletteseit és ezt a magatartását az elsőfokú eljárás során sem hagyta abba. A portai beosztása nem indokolt munkakör-módosítást, hiszen oda szennyvízüzemi gépészt kellett beosztani, tehát nem történt illegális foglalkoztatás. A 2019-es munkaszerződés-módosítás indoka pedig béremelés és az adatvédelmi tájékoztatás volt. A felperesnek az összes munkáltatói szabályzatot ismernie kellett, hiszen kezelt számítógépet és hozzáférhetett valamennyi szabályzathoz.

[65] Az egyenlő bánásmód megsértésére alappal nem hivatkozhatott a fellebbezésében, mivel erre az elsőfokú eljárásban sem hivatkozott, ezzel kapcsolatban tényelőadása sem volt. A portanaplókkal kapcsolatban a szociális érzékenysége okán az alperes az utolsó pillanatig mindent megtett annak érdekében, hogy a felperes munkaviszonya fennmaradjon, ezt azonban a felperes magatartása nem tette lehetővé. Az a tény, hogy a felperes a fellebbezésében elismeri, hogy a portanaplókat többször elfelejtette aláírni, már önmagában is olyan jelentős mulasztás, ami azt támasztja alá, hogy nem várta meg a portán a váltást.

[66] A felperes fellebbezésében elismerte, hogy emberi méltóságot sértő magatartást tanúsított a trágár kifejezések használatával és arra is nyilatkozott, hogy megérti a bizalomvesztést. Mindezzel – az alperes értelmezése szerint – elismerte az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét is. A felperes elismerte, hogy paprika sprayt is beszerzett és nem vonta kétségbe, hogy azt lényegében a munkatársa fenyegetése, megfélemlítése érdekében

tette. Nem vitatta a munkaidőben történő zuhanyozást, sem a munkaközi szünetre irányadó szabályok megszegését, illetőleg azt sem, hogy olyankor is emberi méltóságot sértő módon nyilatkozott meg, amikor károkozást vélelmezett. Joggal való visszaélés sem történt, ugyanakkor ilyen irányú keresete sem volt az elsőfokú eljárás során a felperesnek. A felmondási indokokat nem kellett keresgálnie az alperesnek, azokat konkrétan és világosan megfogalmazta az azonnali hatályú felmondásban. A munkáltatói jogkör gyakorlója alperesi vezérigazgató neve vezérigazgató volt, ebből a szempontból tehát nem volt jelentősége, hogy a telephelyvezető milyen kezdeményezéssel élhetett.

[67] Az alperes az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése helybenhagyását is kérte, előadva, hogy munkaidő elszámolással részletesen igazolta, milyen időtartamban, milyen jogi képviseleti tevékenységet látott el jelen perrel összefüggésben. Kizárólag a perrel összefüggő költségigényt érvényesített, vagyis a pert megelőző okirat nevével kapcsolatos munkadíjat nem.

[68] A perben jelentős munkát igényelt a képviselet ellátása a nagy számú felperesi beadványra és a sok bírósági tárgyalásra tekintettel. Az alperes az ügyvédi megbízási díjat ténylegesen megfizette, ugyanakkor a jogi képviselő az alacsonyabb óraszámú számított személyes jelenlétet nem igénylő 29.000 forint + áfa/óra alapú elszámolást alkalmazta. A 2012. évi megállapodáshoz képest az ügyvédi díjat sem emelte. A munkaidő-nyilvántartó program alapján számolta el a munkaidejét és az ügyvédi megbízási szerződését a per folyamán becsatolta, így a felperesnek lehetősége lett volna azt észrevételezni, ezt azonban nem tette meg. A tárgyalás berekesztését megelőzően további perköltségigényt csatolt be, de a tárgyalásról a felperes távozott.

[69] A felperes az elsőfokú eljárásban nem terjesztett elő költségigényt, azt utólag a fellebbezési eljárásban már nem teheti meg. Az általa megjelölt költségeket nem is igazolta, a jogi képviselője csak az első két tárgyaláson vett részt, azt követően a felperesnek nem volt jogi képviselője.

### **A felperes észrevétele a fellebbezési ellenkérelemre**

[70] A felperes beadványában teljeskörűen fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat. Előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék elnöke és a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiumának vezetője a panaszbeadványai kapcsán nem tartották be a 30 napos elbírálási határidőt. Összeférhetetlenség miatt az elsőfokon eljáró tanács elnöke bíró neve kizárását kellett volna kezdeményezni, illetve minden bíró ellen, aki 50 éves vagy annál fiatalabb, mert „elméletileg elfogult lehet” a felperes korábbi lakásbérleti ügyével érintett bíró miatt. Az elsőfokú bíróság a hallássérült állapotát sem vette figyelembe. Jelezte, hogy csak szájról olvasva tud kommunikálni, azonban erre nem voltak tekintettel a tárgyaláson, emiatt „teljes tanácstalanságban volt”, „semmit nem értett”.

[71] Az elfogultsági kifogás előterjesztését követően a pert annak elbírálásáig fel kellett volna függeszteni, erre nem került sor. A kérelmet azért terjesztette elő, mert az eljáró bíró két bűncselekmény elkövetésével vádolta meg és a jegyzőkönyveket nem vezette korrektül. A bíróság elnökét sem hívták be a tárgyalásra, a bizonyítási indítványait elutasították.

[72] Az elsőfokú bíróság háromszor hozott és hirdetett ítéletet és azt háromszor postázta ki, abba kézzel is belejavított, ami szintén eljárási szabálysértésnek minősül. Emiatt bizonytalan volt, hány fellebbezést kell benyújtani, milyen határidővel. Az elsőfokú ítéletnek 2021. december 13-án 16.30-kor a bíróság bezárása előtt a bírósági elnök asztalán kellett volna lennie. Az eljáró bíró 2021. december 13-án 16.30-ra nemcsak az ítéletet, hanem az aznapi tárgyalási jegyzőkönyvet is el tudta készíteni, ami lehetetlen. Az elsőfokú bíróság téves tájékoztatást adott a fellebbezés lehetőségéről azzal kapcsolatban, hogy elektronikus úton, vagy postai úton teheti azt meg.

[73] Miután az utolsó tárgyalásról távozott, kizárási kérelmet terjesztett elő, amit a bíróság nem vett tudomásul. Azért hagyta el a tárgyalótermet, mert nem volt hajlandó tovább hallgatni a rágalmakat. Ekkor a bíróságnak fel kellett volna függeszteni a per tárgyalását.

[74] A bíróság nem közölte a per lezárására irányuló szándékát a felekkel. Nem adott lehetőséget a felperes részére új tárgyalási nap kitűzésével arra, hogy közvetlenül nyilatkozzon. A felperes a feljelentését a bíróság képviselőjének átadta, ami halasztó hatályú volt. A felperes tisztában van azzal, hogy a bírósági tárgyalásokat nem ő vezeti, ugyanakkor azzal is tisztában van, hogy kizárási kérelem esetén a bíróság nem folytathatja a tárgyalást.

[75] A felperes kérte, hogy a másodfokú bíróság vegye figyelembe a fellebbezésébe beszerkesztett iratokat, mint bizonyítékokat, mert amennyiben egy iraton a neve szerepel, az a magántulajdonának minősül, amihez Alaptörvényben biztosított joga van, ezért ezeket becsatolhatta. A bérkülönbözettel kapcsolatosan előadta, hogy 2022. január hónapra megkapta a munkabérét, ezért jogosult lett volna a béremelés összegére is.

[76] Nem vitatta, hogy a joggal való visszaéléssel kapcsolatban a jogi képviselője azt a választ adta, hogy ilyen irányú igényt nem kívánnak érvényesíteni. Miután a jogi képviselőjét elbocsátotta utólagos perfelvételt kérelmezett, amelyet a bíróság megtagadott. Álláspontja szerint a bíróságnak rugalmasnak kellett volna lennie, befogadva a kereset módosítására vonatkozó igényét a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga érvényesítése körében.

[77] Azt, hogy az elsőfokú bíróság mennyire volt türelmes, az alperes nem állapíthatta meg, mert nem ismerheti az eljáró bíró gondolatait. Az eljárás során 18 kijavítási kérelmet terjesztett elő, azonban ezeket a bíróság nem vette figyelembe. Továbbra is okirathamisításként értékelte, hogy véleménye szerint kb. 10 perc alatt amíg megírta a feljelentését az utolsó tárgyalásról való távozás után, az alatt került sor a tárgyalási jegyzőkönyv és ítélet megírására. A bíróság hivatkozott arra, hogy csak a per tárgyához tartozó kérdések feltevését engedi meg, azonban ezt csak a felperes irányában érvényesítette.

[78] Előadta, hogy az azonnali hatályú felmondás előtt „valakik” figyelmeztették arra, hogy el fogják bocsátani és a kamerafelvételekkel próbálják megfogni. Több esetet sorolt fel annak alátámasztására, hogy a kamerafelvételeket 72 órán belül nem semmisítették meg az alperesnél. A süketsége miatt hangosan beszél, amit a munkatársai tudtak. Ez nem a fenyegetés szándékával történt. Az alperes alaptalanul hivatkozik arra, hogy féltek tőle a kollégák.

[79] Fenntartotta, hogy az általa írt levelek nem alapozhattak meg azonnali hatályú felmondást. Nem állította magáról, hogy notórius pereskedő és feljelentő, de a jogai érvényesítése érdekében igénybe veszi a lehetőségeket. Nem kifogásolható, hogy többször is a rendőrség közreműködését vette igénybe. telephelyvezető tanúvallomását továbbra is vitatta, előadva, hogy egy tisztességes vezető nem ugraszt össze beosztottakat. A munkatársát a gyermekvállalással kapcsolatban semmilyen módon nem minősítette; ha ezt a bíróság elhitte, úgy a bíróságnak kellett volna intézkednie. Egészségügyi ok miatt nem lehetett szennyvízüzemi gépész, tudta nélkül a munkakörét módosították. A portaszolgálat ellátásával kapcsolatban semmilyen tanfolyamon, vizsgán nem vett részt. A számítógép, illetőleg a szabályzatok megismerésével kapcsolatban arra kívánt hivatkozni, hogy kifejezetten ezek aláírására részéről nem került sor.

[80] Fenntartotta, hogy az egyenlő bánásmód megsértésére is hivatkozni kívánt. Nála rosszabb hatásfokú dolgozókat nem bocsátottak el, nem követett el lógást, hiszen mindig pontosan megérkezett a munkahelyére. Nem ismerte el, hogy nem várta meg a váltást, többször 10-20 percet is várt, előfordult, hogy kinn a kocsijában, a porta előtt. Ilyenkor visszament a kocsijából, ha szükség volt rá és elvégezte a munkát, amíg a váltás megérkezett. A panaszokkal és a munkaidő alatti fürdéssel kapcsolatban tanú3 tanú a felmondást megelőző 2-2,5 évre hivatkozott, tehát e tekintetben is elmulasztotta az egy éves határidőt az alperes.

[81] Tévesen hivatkozott az alperes a fellebbezési ellenkérelemben arra, hogy elismerte az elbocsátása jogszerűségét. Ezzel ellentétben azt vitatta, hiszen ezért adta be a keresetet. A paprika sprayt egyébként a telepvezető engedélyével tartotta, saját védelme érdekében. Ugyanakkor ez sem képezhette azonnali hatályú felmondás indokát, ezzel kapcsolatban sem tett panaszt vele szemben senki.

[82] A munkavállalónak kötelessége a munkáltató tulajdonára vigyázni, ha veszély van, akkor a tulajdonost értesíteni. Ennek megfelelően járt el, a nevét is felvállalva. Az alperes azonban nem fejtette ki, hogy mi volt a sértő a levelekben.

[83] Kérte, hogy a másodfokú bíróság az alperesi tudomásszerzés időpontjának 2019. december végét határozza meg, amelyre tekintettel legkésőbb 2020. január 15-ig köteles lett volna az azonnali hatályú felmondást kibocsátani. telephelyvezető már december végén meghozta a döntést, hogy a felperes elbocsátását kívánja, neki ezért 15 napon belül kellett volna kezdeményeznie a vezérigazgatónál az intézkedést. Amikor a vezérigazgató december 16-a körül a felperes és a telepvezető levelét elolvasta, akkor már tudnia kellett a telepvezető döntéséről.

[84] A tanúk vallomását kérte kizárni a bizonyítékok köréből arra hivatkozva, hogy valamennyi tanú elfogult volt. tanú2dal szemben panaszt nyújtott be csoportvezetőnél. tanú4 és tanú5, továbbá tanú6a azért gyűlöltek, mert a telephely vezetése azt a valótlanságot híresztelte a felperesről, hogy ittasnak nevezte tanú4t. telephelyvezető telepvezető és csoportvezető, továbbá tanú9 tanúk szintén elfogultak voltak.

#### **A másodfokú bíróság határozata és annak jogi indokolása**

[85] A felperes fellebbezése nem alapos.

[86] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékok helytálló értékelésével a tényállást helyesen állapította meg és helyes az arra alapított érdemi döntése is.

[87] A felperes nem hivatkozott olyan súlyos, az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabálysértésre, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozhatta. Ilyen jogsértést a másodfokú bíróság sem észlelt.

[88] A felperes első alkalommal előterjesztett elfogultsági kifogását a Fővárosi Törvényszék 22.Mpk.75.196/2021/3. számú végzésével elbírálta és a felperes elfogultsági kifogását elutasította. Az ügyben eljáró bíró nyilatkozott arról, hogy nem érzi magát elfogultnak. A felperes sem vitatta, hogy a 2021. október 20-i tárgyaláson (22. sz. jkv.) bírói felhívásra úgy nyilatkozott, hogy előadását nem tekinti elfogultsági kifogásnak, tudomásul veszi a tanács elnökének az eljárását. A felperes a 2021. december 13-án tartott tárgyalásról annak befejezése előtt önként távozott, távollétében a bíróság befejezte a bizonyítási eljárást és ítéletet hozott. A felperes a távozását követően terjesztett elő újabb elfogultsági kifogást, erre azonban az ítélet kihirdetését követően már nem volt lehetőség a Pp. 12.§ (1) bekezdése

értelmében. A Fővárosi Törvényszék ennek megfelelően hozott határozatot a felperes második elfogultsági kifogása tárgyában az 1.M 75.010/2022/3. számú határozatában és rendelkezett annak elutasításáról. Az elsőfokú ítélet jogszerűségét tehát nem érintette, hogy a felperes ekkor előterjesztett kérelmét nyilvánvalóan csak az ítélet meghozatalát követően bírálhatta el a bíróság. A felperes számos beadványt intézett az elsőfokon eljáró tanács elnökéhez és az első elfogultsági kifogását elbíráló bíróhoz, illetve 2021. október 20-i keltezéssel a kollégium vezetőjéhez, mely beadványok azonban nem minősültek elfogultsági kifogásnak. A felperes azokban az eljárással összefüggő panaszát fogalmazta meg.

[89] A tárgyalás felfüggesztésének indokoltságára is alaptalanul hivatkozott a felperes, mivel az elfogultsági kifogás előterjesztése nem képezi a tárgyalás felfüggesztésének az indokát. A Pp. 18.§ (1) bekezdése szerint, amennyiben nem maga a bíró jelenti be az elfogultságot, a Pp. 12.§ f) pontjára alapított kérelem előterjesztése nem képezi akadályát az eljárás folytatásának és az érdemi határozat meghozatalának, különösen abban az esetben, ha ugyanaz a fél, ugyanabban a perben terjeszt elő újabb kizárás iránti kérelmet. Az elsőfokú bíróság tehát nem sértett eljárási szabályt akkor, amikor 2021. december 13-án a felperes tárgyalás közben történt távozását követően folytatta a bizonyítási eljárást, illetve a tárgyalást, majd ítéletet hozott.

[90] A felperes nem jelölte meg, mire alapozta azt a kijelentését, hogy néhány perc alatt lett írásba foglalva az elsőfokú ítélet. A peres iratok alapján megállapítható, hogy a 2021. december 13-i tárgyalás befejezése előtt a felperes távozott a tárgyalóteremből. A bíróság helyesen járt el, amikor a tárgyalást folytatta és a tanú meghallgatásának befejezését követően figyelmeztette a jelenlévőket a tárgyalás berekesztésére. Az a tény, hogy a felperes ezt megelőzően önként távozott a tárgyalásról nem befolyásolta az ítélelhozatal jogszerűségét.

[91] Minden alapot nélkülözött a felperes okirathamisítással, dátumozással kapcsolatos fellebbezési érvelése. A tárgyalási jegyzőkönyvből megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság 2021. december 13-án zárt tanácskozásban meghozta és nyilvánosan kihirdette az ítéletet. A Pp. 350.§-a és 351.§-a alapján a bíróság az ítélet szóbeli kihirdetésekor az ítélet rendelkező részét közli és annak indokait röviden szóban foglalja össze, továbbá tájékoztatást ad a jogorvoslat lehetőségéről. Ezt követően 30 nap áll rendelkezésre az ítélet írásba foglalására, majd további 3 nap az írásba foglalt ítélet felek részére történő kézbesítésére. Mindezek alapján értelmezhetetlen, hogy a felperes mi alapján állította a fellebbezésében, hogy 2021. december 13-án pár perc állt rendelkezésre az ítélet meghozatalára és írásba foglalására, illetve a postázóban volt az írásba foglalt és átjavított ítélet egy hónapig. Az elsőfokú bíróságnak 2021. december 13-ától számítottan 30 nap állt rendelkezésére a tárgyaláson meghozott és kihirdetett ítélet írásba foglalására. Az elsőfokú ítélet ismételt kézbesítésére a Fővárosi Ítéltábla 2022. március 8-án kelt 2.Mf.31.054/2022/2. számú végzése alapján került sor, mert az alperesi jogi képviselő neve tévesen szerepelt az elsőfokú ítéletben. Az elsőfokú bíróság ennek a felhívásnak tett eleget, amikor a kijavított ítéletet ismételten kézbesítette a feleknek. Mindez nem járt a felperes eljárási jogai sérelmével, hiszen nem vitatottan kézhez vette az elsőfokú ítéletet és határidőben terjesztette elő az elsőfokú ítélet elleni fellebbezését.

[92] A tárgyalás vezetése a Pp. 233.§ és 234.§-a értelmében a bíróság feladata, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a per tárgyához kapcsolódó körben folytatott le bizonyítást és rendelkezett a meghallgatandó személyekről. A felperes az elsőfokú eljárás során nem jelezte, hogy a magyar nyelv használatával problémája van és azt sem, hogy nem érti, nem hallja a tárgyaláson elhangzottakat. A jegyzőkönyvek adatai szerint folyamatosan kommunikált a tárgyaláson a bírósággal és az alperessel, illetve a tanúkkal is.

[93] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta a bizonyítékok értékelése során a Pp. 279.§ (1) bekezdése megsértése nélkül járt el. Az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét illetően helytállóan vizsgálta elsődlegesen a határidő kérdését.

[94] A munkáltató az azonnali hatályú felmondás jogát az Mt. 78. § (2) bekezdése szerinti határidőn belül, vagyis a felmondás indokáról történt tudomásszerzéstől számított 15 napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkezésétől számított 1 éven belül gyakorolhatja.

[95] Az alperes vezérigazgatója, alperesi vezérigazgató neve a felperes 2019. december 11-én írt panaszlevele folytán rendelt el vizsgálatot 2019. december 16-án, kifejezetten a felperes által írtak kivizsgálására. A vizsgálat eredményét a munkáltatói jogkör gyakorlója 2020. január 17-én vette át, ezért nem jogsértő az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az előbbi időponthoz képest 2020. január 31-én az alperes határidőn belül gyakorolta az azonnali hatályú felmondáshoz fűződő jogát valamennyi kötelezettségszegés vonatkozásában. A okirat nevenak nevezett összefoglaló tárta fel részletesen a felperes által tanúsított magatartásokat és többségében olyan személyek további meghallgatására tett javaslatot, akik az alperessel nem álltak munkaviszonyban. Az a körülmény, hogy az alperes az összefoglalót követően is hallgatott meg tanúkat, nem befolyásolta az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét. Amint arra az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott, nem csupán lehetőség, hanem elvárható, hogy a munkáltató a legsúlyosabb munkajogi szankció alkalmazása előtt alaposan tájékozódjon, adott esetben a vizsgálat kiegészítésével konkretizálja azokat az információkat, amelyekre alapíthatja a döntését.

[96] A bírói gyakorlat szerint amennyiben a kötelezettségszegés folyamatosan, folytatólagosan vagy egy állapot fennállásában nyilvánul meg, úgy az arról való tudomásszerzést követő 15 napon belül az azonnali hatályú felmondás gyakorolható, függetlenül attól, hogy az adott magatartás mióta áll fenn (Mfv.I.10.900/1998., Mfv.I.10.289/2002/7.). A tizenöt napos határidőt pedig a munkáltatói jogkör gyakorlójának tudomásszerzéséhez képest kell számítani (EBH2015.M.6., BH1998.302., BH2003.344).

[97] Helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy az azonnali hatályú felmondás első három pontjában az alperes olyan felperesi magatartásokat jelölt meg, amelyet a felperes munkáltatói felhívás, figyelmeztetés ellenére is folyamatosan tanúsított (a munkatársakkal

szemben tanúsított rendszeres emberi méltóságot sértő magatartás, munkáltatói utasítások be nem tartása).

[98] A felperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében a 2019. decemberi eseményekre, mivel a telepvezető tudomásszerzése nem volt azonos a munkáltatói jogkör gyakorlója tudomásszerzésével. telephelyvezető javaslatot tehetett, de nem volt jogosultsága vizsgálat elrendelésére, illetve a jogviszony megszüntetésére sem. Ezért a tanú rendelkezésére álló információk nem befolyásolták a 15 napos határidő számítását.

[99] Az egy éves objektív határidő számítását illetően is helyes álláspontot képviselt az elsőfokú bíróság. A felperes – 5. pontban hivatkozott két levele kivételével – valamennyi esemény folyamatosan, folytatólagosan, illetve rendszeresen megvalósuló magatartás volt, tehát a munkáltatói intézkedést megelőző utolsó magatartás időpontját kellett figyelembe venni (BH.200.32., EBH2000.246.).

[100] Az elsőfokú bíróság a bírósági gyakorlatra helyesen hivatkozott amikor rögzítette, hogy akár egyetlen indok is megalapozhatja az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét. Ezt fejtette ki a Kúria az EBH2018.M.18. számú elvi jelentőségű határozatában. Ebből az következett, hogy az azonnali hatályú felmondásban felsorolt több indok közül akár egyetlen bizonyított indok is megalapozhatta az alperes eljárása jogszerűségét.

[101] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat részletesen értékelve, felettes1, tanú4, tanú5, tanú7, tanú2, tanú9, tanú1, csoportvezető, telephelyvezető által elmondottak alapján megalapozottan állapította meg, hogy a felperes a terhére rótt kötelezettségszegéseket elkövette, illetve magatartása bizalomvesztése adott okot.

[102] Az alperes bizonyította, hogy a felperes az utasítással szemben összevontan vette igénybe a munkaközi szünetet, tiltás ellenére a munkaidejében fürdött, a portaszolgálat átadás-átvételét nem az előírtak szerint végezte, többször már a gépjárművében várta a váltást és a szabályos átadás-átvételt mellőzve hagyta el a telephelyet, illetve a portát rendszeresen, engedély nélkül elhagyta. Munkatársaival az együttműködési kötelezettséget sértve tiszteletlenül, az emberi méltóságot sértő módon kommunikált (ennek során rendszeresen kiabált, trágár kifejezéseket használt). A becsatolt levelek igazolták azt is, hogy a felperes feletteseiről durván, sértő módon nyilvánított véleményt, folyamatosan feljelentésekkel fenyegetőzött. Mindezen magatartások alappal vezettek a munkaviszony megszüntetéséhez.

[103] Helytállóan utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a felperes több perbeli nyilatkozata az egyes felmondási indokok elismeréseként volt értékelhető. A felperes nem vitatta a munkaközi szünettel kapcsolatos utasítások rendszeres és szándékos megszegését, a rendszeres trágár, másokat sértő kifejezések használatát. Az a körülmény, hogy a felperes álláspontja szerint ez elfogadható bármely munkahelyi környezetben, még nem tette lehetővé magatartása eltérő értékelését. A felperes magatartását olyan objektív mérce szerint kellett

elbírálni, amely nem személyes, szubjektív szempontokat foglal magában. A munkavégzés során külön munkáltatói szabályzat hiányában is elvárható az általános társadalmi követelményeknek megfelelő, együttműködő, trágárságtól, agressziótól mentes udvarias viselkedés (EBH2016.M.28.).

[104] Az alperes bizonyította az azonnali hatályú felmondás indokait, azonban az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a munkatársakkal szemben tanúsított viselkedés, a sértő, trágár kifejezések használata önmagában is megalapozta a munkáltatói intézkedést.

[105] Az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte a felperes által indítványozott bizonyítékok beszerzését, bizonyítási indítványok elrendelését, mivel az, hogy a munkavégzési helyen felvett és esetlegesen még rendelkezésre álló felvételeken kötelezettségszegés nem látható a felperes részéről, nem dönti meg a tanúk vallomását a felperes által folyamatosan tanúsított kötelezettségszegések megvalósulásával kapcsolatosan. A felperes munkáját közvetlenül a tanúként meghallgatott személyek egy részével végezte, mások a felperes egyéb magatartására tudtak érdemi nyilatkozatot tenni, illetve a felettesek a felperes általános hozzáállására a vezetőkkel, a munkáltatói utasításokkal kapcsolatban. Valamennyi tanú egybehangzóan a felperes folyamatos kötelezettségszegéseiről nyilatkozott. A felperes nem nevezett meg olyan munkatársakat, akik az azonnali hatályú felmondásban foglaltakkal ellenzéve nyilatkozhattak volna. Fellebbezésében azt állította, hogy nem volt konfliktusa, ezzel szemben azonban korábbi beadványaiban maga is elismerte a közvetlen munkatársaival fennálló rossz kapcsolatot, az elmérgesedett viszonyt. Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása körében értékelte a felperes feletteseknek írt 2018. október 25-i levelét is, amelyben a biztonsági őrökkel kialakult rossz viszonyára hivatkozott. A felperes által hivatkozott helységi ügy kivizsgálása nem tartozott jelen munkaügyi jogvita tárgyához. A felperes maga is azt adta elő, hogy ez az ügy nem képezhette az azonnali hatályú felmondás indokát. Az alperes erre nem is hivatkozott az írásbeli indokolásban. Mindezek alapján ebben a körben bizonyítás sem volt indokolt.

[106] A felperes a perfelvétel lezárása előtt úgy nyilatkozott, hogy joggal való visszaélésre nem hivatkozik (2020. szeptember 9-i tárgyalás, 10. ssz. jkv.), a perfelvétel lezárása után pedig ezt a nyilatkozatát már nem változtathatta meg. Ezért a joggal való visszaélés körében tett fellebbezési érvelés érdemi értékelésére nem volt lehetőség. Az egyenlő bánásmód megsértése körében sem volt tényállítás és konkrét kereseti kérelem, ezért az ezzel összefüggő – érdemben ki nem fejtett – fellebbezési érvelés sem volt értékelhető. Az elsőfokú bíróság a perfelvételt a Pp. 194. §-a alapján lezárta a 2020. szeptember 9-i tárgyaláson, ezután a felperes nem adott elő a Pp. 215. §-a szerint olyan kérelmet, ami a keresetváltoztatást megalapozhatta és a bíróság nem értelmezhetette „rugalmasan” a perfelvétel szabályait.

[107] A felperes a 2020. évi bérfejlesztéssel kapcsolatban sem terjesztett elő a Pp. 170. §-ának megfelelő kereseti kérelmet, ezért az ezzel összefüggő előadását sem lehetett érdemben elbírálni a fellebbezési eljárásban. A felperes egyébként olyan bérmegállapodásra

hivatkozott, amely csak abban az esetben volt visszamenőlegesen 2022. januárra alkalmazható, amennyiben az érintett munkaviszonya a megállapodás aláírásakor, vagyis 2022. áprilisában is fennállt. A felperes munkaviszonya azonban ezt megelőzően, 2022. január 31-én szűnt meg.

[108] A felperes a perköltséget illetően is alaptalanul fellebbezett. Az IM rendelet 2.§ (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában a másodfokú bíróság nem mérsékelhette a pernyertes fél igazolt és megfelelően felszámított költségeit. Az alperes jogi képviselője részletes, a perbeli cselekményekkel egyező óradíjelszámolást terjesztett elő. A képvisellel járó idő- és munkaigényes tevékenysége indokolta a felszámított időtartamokat. A pernyertes felet megillető perköltség méltányosságból sem mérsékelhető. A felperesi fellebbezéssel ellentétben az alperesi képviselő már a per korábbi szakaszában, 2021. január 29-én becsatolta a költségfelszámítását megalapozó okirati bizonyítékokat (óraelszámolás, ügyvédi munkadíjra vonatkozó megállapodás). Az utolsó tárgyaláson, a felperes távozását követően csupán a per legutóbbi szakaszára vonatkozó költségigényt terjesztett elő. Nem lehetett az alperes terhére értékelni, hogy a felperes ekkor saját döntése miatt nem volt jelen és emiatt később szerzett tudomást az utolsó költségfelszámítás tartalmáról.

[109] A tanú díját illetően az elsőfokú ítélet rendelkező részét annyiban kellett megváltoztatni, hogy a felperest a Pp. 525.§-a alapján megillető munkavállalói költségmenteségre tekintettel a pervesztessége okán őt terhelő eljárési költséget, azaz tanúdíjat a Pp. 102.§-a alapján az állam viseli.

[110] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 383.§ (2) bekezdése alapján - a tanúdíjra vonatkozó rendelkezés kivételével – helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

## **Záró rendelkezések**

[111] A pernyertes alperes a másodfokú perköltségét 9 munkaóra és 2 óra személyes megbeszélés alapján 171.000 forint + áfa összegben, összesen 344.170 forintban határozta meg költségfelszámítás alapján, továbbá 2 munkaórát számított fel a másodfokú tárgyalásra. A felszámított költségigény egyezett a díjmegállapodásban foglaltakkal és arányban állt a képvisellel járó időráfordítással és munkaigényességgel.

[112] A pervesztes felperest terhelő, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46.§ (1) bekezdése alapján megállapított fellebbezési eljárési illetéket a Pp. 102.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2022. június 28.

dr. Orosz Andrea s.k.  
a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.  
előadó bíró

dr. Szalai Beatrix s.k.  
bíró